

Mál nr. 197/2003

**M
og**

Vátryggingafélagið X hf. v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Ágreiningur um bótaskyldu af völdum vinnuslyss þann 1.4.1999.

Gögn.

1. Málskot móttakið 2.10.2003.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Tjónstilkynning um slys til Tryggingastofnunar ríkisins, dags. 2.2.2000.
4. Tilkynning um vinnuslys til Vinnueftirlits ríkisins, dags. 13.3.2001.
5. Örorkumat, dags. 18.3.2002.
6. Rafpóstur lögmanns M til X, dags. 5.11.2002 og svarpóstur félagsins, dags. 16.12.2002.
7. Bréf X, dags. 22.10.2003, ásamt fylgiskjölum nr. 1-11.
8. Bréf byggingarfulltúans í Reykjavík, dags. 24.2.2004, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M starfaði hjá fyrirtækinu A við útkeyrslu gosdrykkja í verslanir. Þann 1.4.1999 vann M við að bera kassa með gosdrykkjum til og frá lagerhúsnæði í kjallara verslunar í Reykjavík. Rann hann þá úr næstefstu tröppu járnstiga með goskassa í hendi og niður á kjallaragólfíð. Hlaut hann áverka á sitjanda og baki. Greindist hann með mjóbakstogun og brjós-klos milli IV. og V. mjóhryggjarliðbolar. Varanlegur miski af völdum slyssins var metinn 12% sem og varanleg örorka.

M kveður fyrrgreindan járnstiga vera þröngan og mjög brattan. Úti hafi snjóföln verið á jörðu og því verið mjög hált í stiganum. Orsakir slyssins hafi verið ófullnægjandi og hættulegar vinnuáðstæður í versluninni. Það hafi verið á ábyrgð A, vinnuveitanda M, og verkstjóra hans að tryggja að vinnustaðurinn væri öruggur og stofnaði ekki heilsu starfsmanna í hættu. Slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en tæpum tveimur árum síðar og engin lögreglurannsókn hafi farið fram af þess hálfu. Þá hafi lögregluskýrsla ekki verið gerð um atvikið. Hafi A því fellt á sig sönnunarbyrðina fyrir því að orsakir slyssins væru aðrar en hinar hættulegu starfsáðstæður.

X, tryggingafélag A, hefur hafnað bótaskyldu. Ber félagið einkum fyrir sig að M hafi mátt vera ljóst að stigin gæti hafa verið háll, verkstjórn hafi ekki verið ábótavant og A geti ekki borið ábyrgð á meintum vanbúnaði stigans. Þá hafnar félagið því að A verði látið bera hallann af því að sönnun skortir um orsök slyssins.

Með bréfi úrskurðarnefndar, dags. 22.10.2003, var þess óskað að lögmaður M aflaði frekari gagna til að upplýsa mætti betur um tildrög slyssins og orsakir þess. Þann 25.2.2004 barst nefndinni bréf byggingarfulltrúans í Reykjavík, dags. 24.2.2004, varðandi stigan. Bréfinu fylgdu ljósmyndir af stiganum og ljósrit af nokkrum ákvæðum úr byggingarreglugerð nr. 292/1979, sem vísað er til í bréfinu. Í téðu bréfi kemur fram að stigin hafi ekki verið sýndur á upphaflegum aðaluppdráttum af byggingunni og því sé ekki vitað hjá embættinu hvenær hann var gerður. Á uppdráttum, sem samþykktir voru í byggingarnefnd Reykjavíkur 24. febrúar 1994 og 9. desember 1997 vegna breytinga á innréttingum í húsinu, var stigin sýndur á grunnmyndum. Í hvorugt skiptið er stigans sérstaklega getið í umsókn eða við umfjöllun málsins. Engir séruppdrættir eru til af stiganum í skjalasafni byggingarfulltrúa eins og skylt

er, sbr. gr. 8.2.1.13 í byggingarreglugerð nr. 292/1979 með síðari breytingum. Við skoðun á stiganum kom í ljós að hann fullnægði ekki að öllu leyti ákvæðum nefndrar byggingarreglugerðar, m.a. hvað varðaði breidd milli stigakjálka, ganghæð í stiganum, framstig, uppstig, hæð frá “tröppunefi” í handrið og að handrið sé öðru megin en ekki beggja megin. Þá mældist halli stigans 53,3°.

Álit.

M hafði þann starfa hjá A að bera kassa með gosdrykkjum og koma þeim fyrir í gosdrykkjageymslum verslana. Almennt má gera ráð fyrir að það sé verslana og eigenda þeirra að sjá svo um að gönguleiðir og aðstæður, þar sem farið er með aðföng í verslanirnar eða lagerhúsnæði þeirra, séu það vel úr garði gerðar að ekki eigi að vera hættu á slysum. Mátti A ganga út frá því að aðstæður í verslunum og öðrum stöðum, sem gosdrykkjum er dreift til, væru í því horfi að ekki þyrfti að kanna fyrirfram aðstæður að þessu leyti hjá hverjum viðskiptavini. Þá verður heldur ekki séð af fyrirliggjandi gögnum málsins að verkstjóri eða annar sá er stjórnaði burðinum í umrætt sinn af hálfu A hafi mátt sjá að stiginn hafi ekki í einu og öllu fullnægt ákvæðum byggingarreglugerðar eða hann væri hættulegur við kassaburðinn. Eins og mál þetta er vaxið er ekki tilefni til að leggja sönnunarbyrðina um það sem kann að vera óupplýst um orsök slyssins á A þannig að sönnunarbyrði verði snúið við. Að framangreindu virtu verður ekki talið að A beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M.

Niðurstaða.

A ber ekki skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sem M varð fyrir er hann féll í stiga þann 1.4.1999.

Reykjavík, 16. mars 2004.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.